

Có thể những lãnh tụ Việt Nam hiện thời đã quên mất quá khứ của 1000 năm đô hộ hay là họ đang nhúng tay trong việc hiến đở/tán nếm cho Trung Cộng ...

Những người vào lã tu tôi, ít nhất cũng biết dăm ba chữ tiếng Tây – Je t’aime, moi non plus; mất vài chuyến thuyền xuôi Hy Lạp–Apollo, Orpheus; mất vài tên các triết gia cổ đại -Plato, Socrates; mất vài điển tích của T – Đ – Minh Hoàng, Bao Công - qua những gì thầy dạy ở trường, trong sách giáo khoa, và tiếp tục sau này qua báo chí, sách vở, Internet. Và những chuyến đi Tây, đi T sau này khi có tiền bạc rảnh rỗi cũng không ngoài mục đích để mất thời tại nghe những gì mình đã học, đã xem trong hình, đã đọc trong sách.

Ngày xưa, trong thời Pháp thuộc, mất số các nhà cách mạng ta phải chuyển sang T để thoát khỏi những mất mát thảm của Tây và tiếp tục chiến đấu với những người ngoài cho nên để lập quốc gia. Hồ Chí Minh cũng vù sang T năm 1925 để ...lấy vợ và để học hỏi thêm về cách chuyển thời dân và hy vọng là vì mình nói được tiếng T nên T sẽ giúp. Fat Chance – Số mệnh! Sau này dân con nhà giáo thích sang Tây, sang M học rồi...đi luôn. Đây là ba nước đã có những dính líu đến dân tộc Việt từ vài ngàn/trăm/cho đến năm: trước là T, sau là Pháp, sau nữa là M.

Riêng về những T/Trung Quốc - bây giờ theo chữ để Cộng Sản nên gọi là T Cộng/Trung Cộng - dân Việt Nam ta có mối liên hệ rất lớn, trên các mối liên hệ với Pháp và M. Chúng ta biết Trung Quốc rất rõ qua số tiếp cận đến lý giải hai nước, qua mấy ngàn năm lịch sử và cách thức dân T để đối đãi với dân tộc Việt Nam. Và vì thế mà mấy anh Ba T không được dân ta ưa cho lắm.

Sau các thời kỳ đô hộ những thế kỷ đầu tiên 1000 năm và những cố gắng tích cực chống xâm lăng của Bà Trưng, Bà Triệu, của Vua Quang Trung, Đức Trần Hưng Đạo và những vị tiền bối khác trong lịch sử oai hùng của Việt Nam, chúng ta đã dành lại độc lập. Và sau đó thì những sự chống đối, tẩy chay, thù hận với Trung Quốc trong chúng ta hầu như chỉ mang tính cách tiêu cực. Chúng ta dùng ngôn ngữ dân gian để biểu lộ sự chống đối tiêu cực này. Những chữ như: Ba T Xi Th, Chú Ba...có mất số học m học (tiêu cực) ngầm ngầm trong đó.

Tuy nhiên, ngàn năm bia đá cũng mòn. Những chuyến Trung Quốc xưa với dân Việt Nam cũng dần dần mất theo năm tháng. Ngày xưa mà tôi thích cô đào Lý Lệ Hoa và Lâm Đợi; ca sĩ Hoài Trung, ông bạn vong niên của tôi, suốt ngày trong số nói chuyện với Lý Tiểu Long và Khổng Đợi V; còn có những thì say sưa để Kim Dung; bạn tôi, nhà văn Lê Tội Đợi, viết “phim” trên báo, lấy bút hiệu Kieu Phong. Đây là chữ của kẻ đến những thế đã gần như ghi sâu vào tâm khảm

người Việt không thể quên được. Mọi ai không nghe danh Tào Tháo, chắc ng biết đến Khổng Minh, không đến Tam Quốc Chí, chắc ng theo Khổng T.

Tôi có anh bạn rất ghét Tàu (anh gọi là Les Trois Bateaux) nhưng cũng phải sang Tàu một chuyến để...chợ như (vì anh đã đi chợ như như không thể gọi). Có người quý cái bình Khang Hy trong đám sưu tập đến cửa anh hỏi là cái Trùng Đồng Đông Sơn. Có người thích ăn Thịt Kho Tàu hẳn là thịt kho với trứng vịt. Có người thích làm Hàng Châu hẳn là Hà Đông.

Là có người thích Tàu vì những lý do khác. Sĩ gia William Duiker của trường Đại học Pennsylvania, tác giả cuốn HO CHI MINH, A LIFE đầy hơn 1000 trang, có khi là một giai thoại dính líu đến Trung Quốc: Họ Chết Tịch vì một lá thư gửi cho ông bạn rất thân thiện nhưng ngày còn lâu vong, lúc đó là Thiệu Trung Chánh Võ Phòng của Chu Ân Lai. Ông này nhận được thư, không dám tự ý xử lý (tức là Bức K 75), trình lên với Chu Ân Lai. Chu Ân Lai cảm thấy rất buồn ông Thiệu Trung Chánh là một người. Một thời gian sau, ông Thiệu Trung Chánh sang công cán ở Việt Nam gặp họ Hà và họ, “Việt Nam thì u gì gái non mà “làng”chỉ Chết Tịch phải gọi là sang như tôi kiêu cho mấy con như Trung Quốc? Hay là “làng” chỉ mê “L” Tàu?” Họ Chết Tịch thì dài, “Mê thì lúc nào mà chết mê. Nhưng thật ra là tôi mấy con bé bên này cũng gọi là bồng Bác, khó làm ăn quá!”

Mà, rất nhiều bạn tôi thích phim kiêu hiệp hoặc phim b Tàu, nhiều khi xem thì lúc đi làm và chi tiêu thì Sáu cho tôi rất sáng tỏ Hai tuần sau (riêng tôi thì chết thây mấy phim này hàm hồ, vô nghĩa, vô bổ, overacting và unbelievable). Tôi chưa đi đâu đâu đến cái con cái bôn t chết thì chết nào với thì chết đến Việt, toàn là “thời” của Tàu. Người nào gọi là Hán (vào tuần tôi) đến nhìn với một con mắt khâm phục.

Và một chuyến du lịch sang Tàu, theo thiện ý, vốn là một điếu u của mong của một sự đồng trong chúng ta. Có mấy ai đến được sang... Úc?

Cũng vì cái tình thân với người đó, cách đây 4 năm tôi đi sang Tàu chơi với một nhóm người Việt sống ở Mỹ do một hãng du lịch tổ chức. Lúc đó chuyến Hoàng Sa-Trùng Sa của nhà sòng, nhà (tái) Bức xâm của đầy lên, hàng hóa Tàu của bôn t y chạy đến để vì một vài sinh và bôn nghi ngờ là gây bôn nh ung thư. Tôi đi Tàu chơi cũng cùng một mục đích như lúc tôi sang Âu Châu cách đây đúng một phần tư thế kỷ. Và trộm trộm khen cái hay, cái đẹp, cái hùng vĩ, cái công phu, cái nghệ thuật. Quên hẳn đi trong ký ức của tôi và của những người đi cùng chuyến với tôi lúc đó là cái ách 1000 năm đô hộ. Tôi biết có những người Do Thái thì không bao giờ đến chân lên nước Đức, những người Armenian lên đến Thổ Nhĩ Kỳ. Đáng như tôi cũng phải là không bao giờ đến chân lên nước Tàu, nhưng sự tò mò muốn kiêu m chết như những gì mình đã học, đã được đã thúc đẩy tôi sang Tàu. Và đi một lần rồi thì không có lý do gì để trở lại.

Bác chân dung của Mao Ch Trạch to bằng cái mũ thừng ăn mày đang nằm trên tảng thành nhìn với cái p m t r t nhân t xu ng qu ng tr ng Thiên An Môn, n i c ng n sinh viên h c sinh đã b xe tăng cán d p xác. Tôi c ý đ ng quay đ t l i t m nh kh ng l , h i ng i h ng d n viên là ch ng i thanh niên m c chi c s mi tr ng c t tay, c m cái túi sách, đ ng c n xe tăng là ch nào thì ông này tái m t, kéo tôi xoay ng i l i đ đ t tôi không ch ng v phía b c chân dung, r i nói th m v i tôi r ng ch này là m t n i r t “nóng”, có nhi u m t v nghe ngóng t ng l i t ng câu nên không ti n tr l i. Và không bao gi tr l i.

Tôi nhìn Mao Trạch Đông và nghĩ là ông ta nên tìm m i cách ra kh i b c chân dung đó, không đ cho đám lãnh t sau này l i đ ng dùng mình làm cái bung xung ch vì mu n gi l i hai ch C ng S n làm bình phong v i cái th l c i c p trong khi đã chôn t t c nh ng gì h Mao truy n d y v ch thuy t c a mình mà h Mao đã l y ý t Marx và Engels r i nh i s dân T u v ý th c h , v tiêu di t ti u t s n, vô s n hóa nhân dân, đ u tranh giai c p, thanh tr ng đ m máu theo khuôn m u c a Stalin và Lenin.

Dân Nga cảm n Lê Nin vì đã t o ra cu c cách m ng Bôn-Xê-Vích 1917 đem dân t c Nga ra kh i ch đ quân ch kh c nghi t c a Sa Hoàng d i tri u đ i Nicolas II, nh ng cũng đã gi t x p t ng ông này, cho vào bãi rác bán đ ng nát vì t i c a ông này to h n công. T ng này sau đó đ c m t ng i Nga s ng t i M mua v i giá 2000 đô la, đem v New York City, đ ng lên trên sân th ng c a m t tòa nhà tên là Red Square do ng i này làm ch , ng ý là Lenin lúc nào cũng v n ng tr trên Công Tr ng Đ . C cái thành ph Leningrad cũng đã đ c tr l i cái tên cũ là St. Petersburg. G n đây nh t là tin Hungary vì k t ti n ph i l y trong kho ra 230 t m hình v chân dung Lenin ra bán l y ti n đ r a cho s ch...vững bền nh t i m t vùng b nhi m đ c ch t hóa h c trong thành ph Budapest.

Bao gi nhà n c m i gi t s p t ng Lenin v n hoa Hà N i? Bao gi thì Vi t Nam l y nh ng b c chân dung c a Lenin, c a Mao Trạch Đông trong kho ra bán l y ti n cho công trình...vết s ch bùn H Hoàn Ki m? Ch c là n u b c chân dung v i đ i c a Mao Ch Trạch, m t ngày nào đó “b ” h xu ng, có ng i mua, đem sang tr ng t i m t công viên nào đó đ c đ t tên là Thiên An Môn t i Chinatown trong thành ph San Francisco (ch 1/3 dân s là ng i T u), thì h Mao th nào cũng đ c ti p t tr ng v t B c Th o hàng ngày.

H Ch Trạch n m trong nhà ki ng có máy l nh, n u có linh thiêng thì cũng ph i toát m hôi...nách nghĩ đ n m y ngàn b c t ng l n nh - toàn thân, bán thân, hay ch có cái đ u v i chòm râu c a mình, hàng ngàn t m chân dung c a mình, và ngày cái thành ph mang tên mình không còn n a.

Đ n khi t i xem các cung đ i n huy hoàng thì n i b t bình c a tôi v i ch đ quân ch lên cao đ n n i tôi m t c h ng thú ngo n c nh.

Lý do là vì tôi sinh ra và l n lên vào lúc ch đ quân ch t i Vi t Nam đang d y ch t. Đ c sách s thì th y m y ông vua sau này c a đ i Nguy n hình nh có t i h n là có công v i dân t c. C th gi i bây gi ch còn đâu có m t ch c Ông Vua và Bà Hoàng; và ngay c dân Ăng Lê cũng b t bình vì Hoàng t c c i đ u, c i c dân đen mà ch ng làm nên trò tr ng gì, toàn gây ra m y cái sì-căng-đan. T c l cha truy n, con n i ngoài h th ng quân ch thì ch th y x y ra t i C ng S n B c Hàn (2 l n con n i), C ng S n Cuba (em n i) và các giáo phái đ o Tin Lành gi u s M (nh tr ng h p các ông Billy Graham, Robert Schuller, Oral Roberts truy n “ngôi” và “qu ” cho các con – đ a nào cũng theo gót b làm m c s vì đ c “n kêu g i” c a \$\$\$).

C nhìn nh ng cung đi n tráng l Trung Qu c đ c xây lên cho dăm ba anh vua và vài ch c (trăm?) cung t n m n thì th y n n quân ch đ c cho đi t u su t là đáng ki p. M t anh vua (Càn Long?) có m t bà m thích ra h bu i chi u h ng tí gió mát nh ng l i b b nh chóng m t lúc ng trên thuy n r ng (lúc đó m y anh Ba T u b n l n thú th t là ch a phát minh ra thu c Dramamine). Anh vua này bèn truy n l nh cho lính leo lên núi, tìm nh ng t ng đá hoa c ng đ p nh t, l n nh t đem v , đ c đ o, ghép l i thành m t chi c thuy n r ng b ng đá đ t ngay t i b sông, c nh cái g i là Cung Đi n Mùa Hè đ M u H u ra hóng gió mà kh i b chóng m t. M t đi m đáng ghi nh n là ch đ C ng S n Trung Hoa đã đ u t r t nhi u t n vào vi c trùng tu nh ng di tích l ch s này và đánh bóng các nhân v t n i danh trong tri u đ i phong ki n và cùng lúc đó h t b c t (đô la) t du khách kh p n i m c dù các lãnh t CS v n ch trích ch đ quân ch là đ c tài, chuyên ch , không bi t th ng dân.

Nhà làm phim Zhang Yimou , đ o đi n ch ng trình khai m c Th V n H i năm 2008 B c Kinh và ng i làm ra nh ng phim nh “Raise the Red Lantern”, v a hé ra m t câu đ l ra chân t ng đ o đ c gi c a gi i lãnh đ o và c a m y anh Ba T u làm văn hóa, “N u tôi đ t b i c nh trong phim vào đ i th i quân ch thì tôi mu n làm th nào cũng đ c, mu n nói gì thì nói. Đ t b i c nh phim vào hi n t i khó khăn l m.”

Chuy n Trung C ng mu n l n đ t, chi m đ o, thao túng th tr ng kinh t , chính tr , văn hóa Vi t Nam, là chuy n quá hi n nhiên, đang và s x y ra. Nh ng bài h c Tây T ng, Tân C ng v n còn đó. N u mu n bi n minh cho vi c xâm lăng Vi t Nam b ng quân s , Trung C ng ch c n m t cái “c ” nh . Kampuchia và Khmer Đ đã là m t cái “c ” cho cu c chi n t i biên gi i Vi t-Trung vào năm 1979. M y anh Ba T u la b i h i là h “ph n công” v i Vi t Nam là vì lý do...t v (Counterattack against Vietnam in Self-Defense); trong khi đó Vi t Nam cũng la toáng lên, g i đây là cu c chi n tranh ch ng s bành tr ng c a Trung Qu c (War against Chinese expansionism).

Ch c quý v còn nh nh ng lu n đi u trên báo chí, truy n thanh, truy n hình, phim nh v bi n c 9-11. Phe ch ng Do Thái thì nh t đ nh là chính quy n Do Thái gi đ ng m y anh kh ng b H i đâm máy bay vào World Trade Center đ l y “c ” đ n M vào th ph i công khai ra m t đánh nhau v i Islam và dân R p. Phe ch ng M thì tuyên truy n là M c n m t cái “c ” đ t o đ c và bi n minh s có m t c a mình t i Trung Đông v v n đ đ u h a. Chìm trong nh ng lu n đi u tuyên truy n đó là câu nói c a m t tên ph tá c a Osama bin Laden h n m t năm tr c ngày 9-11-2001, “Chúng tao s làm n tung chi n h m Cole và sau đó M s ph i đem quân vào Afghanistan r i s k t đ luôn”. Và M k t th t.

Chính vì th mà vi c M đem trên m t trăm ngàn quân sang xâm lăng và chi m đóng Iraq và A Phú Hãn có th đã là c h i ngàn vàng cho B c Kinh. B i vì nó có th đã làm cho m y anh Ba T u bàn lu n trong nh ng bu i h p kín c a trung ng đ ng, “A...th ng M làm đ c thì chúng mình cũng làm đ c”, và quy t đ nh ra m y chiêu hi m đ c đ tìm cách xâm lăng và chi m đóng Vi t Nam và th gi i t do lúc đó ch bi t tr m t ra nhìn vì B c Kinh cũng ch làm nh ng vi c M đã làm.

Tri t gia ng i Tây Ban Nha George Santanaya vào cu i th k th 19 đã vi t trong cu n sách “The Life of Reason”: Nh ng k nào không nh đ n nh ng chuy n x y ra trong quá kh thì th nào cũng b r i vào hoàn c nh tái đi n l ch s . Rick Stengel, ch biên t báo Time c a M , vi t

là ông v n mu n đ t l i v n đ này. Ông nói, “quá kh không nh t thi t ph i là nh ng đi u báo tr c nh ng s vi c s x y ra. Và chúng ta c ti p t c sai l m không ph i vì chúng ta không nghĩ đ n quá kh (l ch s), mà là vì chúng ta là ng i. Mà b n ch t c a con ng i là v p ph i nh ng sai l m. (To err is human).

Có th nh ng lãnh t Vi t Nam hi n th i đã quên m t quá kh c a 1000 năm đô h hay là h đang nh m l n trong vi c hi n đ t/bán n c cho Trung C ng b i vì h mu n tìm m t l c l ng m nh đ ng sau l ng h đ n u/khi có nh ng chi u h ng c a nhân dân n i d y đòi t do đ c toàn th gi i ng h , h s có Trung C ng đ ng sau l ng đ gi mãi cái ch đ đã b đào th i g n h t kh p th gi i và ti p t c ô m ch t l y nh ng cái gh lãnh đ o đ truy n ngôi cho con cháu đ c h ng quy n l c và b ng l c đ i.

Nh ng lúc đó thì h s tr thành nh m t th Thái Thú đ c M u qu c phái sang cai tr dân Vi t Nam mà thôi.